

מ"ת 18441/06/16 - שי זגורי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 18441-06-16 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר)
תיק חיצוני: 233772/2016

כבוד השופט זיו אריאלי	בפני
שי זגורי	מבקש
	נגד
מדינת ישראל	משיבה

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר המבקש לביטול של התנאים המגבילים (למעט מעצר בית לילי).

נגד המבקש הוגש ביום 8.6.16 כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. על פי כתב האישום, המבקש החזיק בביתו סם מסוכן מסוג חשיש, במשקל כולל של כ- 1.8 ק"ג. הסמים הוחזקו כשהם מחולקים ל- 178 מנות קטנות, בשתי קופסאות הנחזות להיות קופסאות שוקולד. כל מנת סם מצופה שוקולד ועטופה בעטיפה אישית.

בהחלטתי מיום 9.6.16 הוריתי על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר ובתנאים מגבילים, אשר כללו בין היתר מעצר בית מלא בפיקוח משמורנים וערביות נוספות. החל מיום 10.7.16, התאפשר למבקש לצאת ממקום מעצר הבית, מספר שעות בכל יום ("חלונות אוורור").

ביום 19.7.16 דחיתי את בקשתו של המבקש לעיון חוזר, במסגרתה ביקש להתיר לו לצאת לעבודה. ביום 20.7.16 קיבל בית המשפט המחוזי (כב' השופט א' פורת) את הערר שהוגש על ידי המבקש, והתיר לו לצאת לעבודה, בפיקוח.

ביום 31.10.16 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עתר להורות על ביטול התנאים המגבילים (למעט מעצר בית לילי). זאת בשים לב לעובדה כי המבקש הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, ובשל הזמן שחלף במסגרתו עמד המבקש בתנאים המגבילים, ולא נרשמו הפרות כלשהן. בהחלטתי מיום 15.11.16 דחיתי את הבקשה, וציינתי:

"בשלב זה של ההליך, לא התגלו עובדות חדשות ולא השתנו נסיבות באופן המצדיק ביטול כה גורף של מלאכת הפיקוח על המשיב. יוער, כי על פי תסקיר שירות המבחן אשר צורף לבקשת

המבקש - המבקש מצוי בתחילתו של הליך טיפולי. על הליך שכזה ועל נכונות של המבקש לקחת חלק בהליך טיפולי - ודאי יש לברך. אולם מקום בו טרם הלך המבקש כברת דרך משמעותית מבחינה טיפולית, עדיין יש מקום לנקוט במשנה זהירות, ולהעדיף בעניין זה את האינטרס הציבורי.

בחלוף כחודש, ביום 27.12.16, הוגשה בקשה נוספת לעיון חוזר, דומה במתכונתה לבקשה שהוגשה ביום 31.10.16.

המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, המבקש רק החל בהליך הטיפולי. בנוסף, התיק קבוע לשמיעת טיעונים לעונש לסוף חודש פברואר, ואין המדובר בפרק זמן ארוך במיוחד. תנאי שחרורו של המבקש אינם מחמירים.

לאחר שעיינתי בתסקיר שירות המבחן ושמעתי את טיעוני הצדדים, נחה דעתי כי יש להקל, באופן מדוד והדרגתי, בתנאי שחרורו של המבקש.

אכן, ככלל, נקודת המוצא היא כי תנאי שחרור אשר נקבעו בעניינו של נאשם (ודאי מקום בו מדובר בתנאים אשר הוצעו על ידו), ימשיכו לחול עד תום משפטו של נאשם. עמד על כך בית המשפט העליון בבש"פ 6772/05 פלוני נ' **מדינת ישראל** (11.8.2005):

"בקשה לעיון חוזר בתנאי חלופת מעצר נדונה במסגרת סעיף 52(א) לחוק המעצרים. התנאים לקיומו של עיון חוזר בהחלטת מעצר שניתנה קודם לכן הקבועים בהוראה זו ומותנים בגילויין של עובדות חדשות או בשינוי נסיבות, או במעבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה. גם אם מתקיימת אחת העילות לעיון חוזר, על בית המשפט הדין בבקשה לאזן בין השיקולים והאינטרסים השונים הפועלים בענין נשוא ההכרעה, כאשר נקודת האיזון ביניהם עשויה להשתנות לאור העילה החדשה שברקע העיון החוזר... בנסיבות ענין זה, מעבר ארבעה חודשים מאז מתן ההחלטה אינו מצדיק את שינויה בשל יסוד חלוף הזמן גרידא, וההנחה המובנית בחלופת מעצר בית שהוחלה בהסכמת העורר היא כי הוא ישהה במסגרת זו במהלך התנהלות משפטו, וכל עוד הוא מתמשך התמשכות סבירה, לא תקום עילה לשינוי תנאי החלופה. בנסיבות שלפנינו, זהו, אכן, מצב הדברים".

ואולם, בעניינו של המבקש סבורני כי יש מקום להיעתר לבקשה, גם אם באופן חלקי. לעניין זה נתתי דעתי למשך התקופה בה שוהה המבקש בתנאים מגבילים, ללא כל אינדיקציה להפרת תנאי השחרור. עוד יש לתת את הדעת לכך שהמבקש מצוי בפיקוח שירות המבחן למבוגרים, תחת צו פיקוח מעצרים, מבצע באופן תכוף ועקבי בדיקות שתן, המלמדות על נקינות מסמים (ר' תסקיר בעניינו מיום 22.12.16, אשר הוגש במסגרת התיק העיקרי). התרשמות שירות המבחן היא כי המבקש מגוייס להליך הטיפולי, משתתף בקבוצת טיפול ומסתייע בגורמי הטיפול ביחידה. שיקול נוסף העומד בבסיס החלטתי נעוץ בנסיבות חייו החריגות (והטריגיות) של המבקש, הכל כמפורט בתסקיר שירות המבחן. התיק העיקרי קבוע ליום 22.2.17, אולם לא מן הנמנע כי תתבקש דחייה נוספת של הדיון, מטעם שירות המבחן.

יחד עם זאת, סבורני כי אין להיעתר לבקשה במלואה. הדין עם המשיבה, כי המבקש מצוי בראשיתו של הליך טיפולי, ונתוניו מלמדים על שימוש ממושך בסמים. משכך, יש מקום כי הקלה בתנאי השחרור תיעשה באופן זהיר ומדוד, בשים לב לגורמי הסיכון בעניינו של המבקש.

סוף דבר, אני נעתר לבקשה באופן חלקי, ומורה כי, בנוסף לתנאים אשר נקבעו בהחלטתי מיום 9.6.16 ולהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 20.7.16, יוכל המבקש לצאת ממקום מעצר הבית, ללא פיקוח, בכל יום בין השעות 18:30-21:30, ובלבד שלא ייצא מתחומי טירת הכרמל. תנאי זה ייכנס לתוקף החל מיום א', 15.1.17.

יתר תנאי השחרור יעמדו על כנם.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ג טבת תשע"ז, 11 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.